

מסכת גיטין

פרק א

משנה א

תקנת חכמים: המביא גט ממדינת הים – צריך שיאמר בפני _____ ובפני _____.

מה מטרת האמירה? כדי _____ את _____ העדים.

מה החשש? שהבעל יטען שההתימות _____.

איזה נאמנות נתנו לשליח? _____ עדים.

מדוע דוקא ממדינת הים? כי משם אין _____ מצויות.

רבן גמליאל סובר שאף המביא מעירות שהם _____ לארץ ישראל – צריך לומר בפ"נ ובפ"נ.

איזה עיירות סמוכות? 1. _____ 2. _____.

רבי אליעזר סובר שאף המביא מעיירה בחו"ל המובלעת בארץ – צריך לומר בפ"נ ובפ"נ.

איזה עירה מובלעת? _____.

חכמים מפרשים את דברי ת"ק, ומוסיפים שגם _____ למדינת הים – צריך לומר בפ"נ ובפ"נ.

המביא גט ממדינה ל _____ במדינת הים – צריך לומר בפ"נ ובפ"נ.

אבל המביא מעיר ל _____ בתוך אותה מדינה – אינו צריך לומר בפ"נ ובפ"נ.

ולדעת רשב"ג: אפילו באותה העיר – צריך לומר בפ"נ ובפ"נ כשיש בה שני _____.

הכלל: כל המביא גט ממקום שאין שיירות _____ – צריך לומר בפ"נ ובפ"נ.

משנה ב

במשנה זו אנו לומדים על גבולות הארץ לענין אמירת בפ"נ ובפ"נ.

מזרח – מ _____, והיא עצמה נחשבת למדינת הים.

דרום – מ _____, והיא עצמה נחשבת למדינת הים.

צפון – מ _____, והיא עצמה נחשבת למדינת הים, ולרבי מאיר: נחשבת לארץ _____

מערב – הגבול הוא _____.

משנה ג

בתוך ארץ ישראל יש שיירות _____.

ולכן: המביא גט מעיר לעיר בתוך _____ – אינו צריך לומר בפ"נ ובפ"נ.

אם הבעל טוען שהגט _____ – יתקיים ב _____.

כיצד מקיימים את החתימות?

1. על ידי העדים ה_____. 2. על ידי עדים ה_____.

מארץ ישראל למדינת הים – אין _____ מצויות.

ולכן ה_____ או ה_____ גט מא"י למדינת הים – צריך לומר בפ"נ ובפ"נ.

אם השליח לא ראה כשהעדים התמו – _____ כחותמיו.

משנה ד

אמירת בפ"נ ובפ"נ על ידי השליח נאמרה גם במוליך ומביא שטר _____.

וזה אחד מהדברים שבהם _____ שווים ל_____.

משנה ה

נחלקו תנאים בכמה מקומות בש"ס האם הכותיים נחשבים גרי _____.

והנפקא מינה לפרק זה – האם כותי יכול להיות _____ בגיטי נשים ושטר שחרור.

נחלקו תנאים מי הם העדים העיקריים בגט? עדי _____ או עדי _____.

כל שטר שאחד מהעדים החתומים הוא כותי – _____.

ואפילו שנסבור שהכותים גרי אמת – אך הם חשודים לשקר בדיני _____.

אך בגט אשה ושטר שחרור שאחד מהעדים החתומים הוא כותי – _____.

בגמרא מסבירים שמדובר שישראל התם _____ הכותי.

מה התסבר להבדל בין שטרות הלואה לגט ושטר שחרור?

בגט ושטר שחרור – ה_____ חותמים זה בפני זה, והישראל מכיר את הכותי.

בשטרות אחרים – ה_____ חותמים זה שלא בפני זה, ואין ראייה על נאמנות דכותי.

רבן גמליאל סובר שהכותים בקיאים בדיני גיטין, ולכן מכשיר גם ב_____ עדים כותים.

שטרי הלואה או מכירה משמשים רק לראיה על מה שכתוב בהם.

גט אשה ושטר שחרור עושים את מה שכתוב בהם.

שטרי הלואה ומכירה שנחתמו ע"י גויים וקוימו בערכאות – _____.

גט אשה ושטר שחרור שנחתמו ע"י גויים –

לתנא קמא: עדי ה_____ הם העיקר, ולכן הגט והשטר _____.

לרבי שמעון: עדי ה_____ הם העיקר, ולכן הגט והשטר _____.

באיזה אופן לכו"ע גט ושטר החתומים ע"י גויים פסולים?
כשנחתמו ע"י _____ ויש חשש שיסמכו על חתימתו.
אבל כשנחתמו ע"י _____ וידוע שהם גויים אין חשש שיכשירו בלי עדי _____.

משנה ו

כלל: זכין לאדם _____ בפניו, ואין חבין לו אלא _____.
האומר זכה בגט לאשתי – אין ה _____ יכול לזכות בגט בשביל ה _____
מכיון שזה _____ בשבילה, לכן הבעל יכול לחזור בו _____ שהגט הגיע לידי האשה.

האומר זכה בשטר שחרור זה לעבדי –

לרבי מאיר: אין ה _____ יכול לזכות בשטר בשביל ה _____, מכיון שזה _____ בשבילו.
לחכמים: המקבל יכול _____ בשטר בשביל ה _____, מכיון שזה _____ בשבילו.

מדוע לרבי מאיר זה חובה לעבד להשתחרר?

כי מפסיד _____ מהאדון.

מדוע לחכמים אין הפסד המזונות נחשב חוב?

כי האדון יכל לומר: _____ עמי ואיני _____, ולא לתת מזונות כשהיה עבד.

מה טוען על כך רבי מאיר?

שזה נחשב _____, כיון שהעבד מפסיד את ההיתר לאכול _____.

מה עונים על כך חכמים?

שאכילת תרומה אינה זכות של ה _____ שהרי האדון יכל למכרו לישראל ולפוסלו מן _____.

דברי שכיב מרע כ _____ וכ _____.

לכן: אם אמר _____ מנה לפלוני – יתנו לאחר מיתה

אך אם אמר תנו גט או שטר שחרור – לא _____, שאין _____ לאחר מיתה.

הערה:

הסיבה לאמירת בפ"נ ובפ"נ היא כדי ל _____ את חתימות העדים.

בגמרא הובאה דעה נוספת:

שהסיבה לאמירת בפ"נ ובפ"נ היא כדי להעיד שהגט נעשה _____.

בגמ' מבואר שהטעם של קיום שטר הוא לכו"ע, והטעם של לשמה הוא רק לדעת רבה.

עוד מבואר בגמ' שרבה מודה שיש מקומות בהם למדו לכתוב הגט לשמה.

מסכת גיטין

פרק שני

משנה א

בפרק א' למדנו שצריך השליח לומר בפני _____ ובפני _____ כדי לקיים את _____ .
בדרך כלל צריך _____ עדים כדי להעיד על _____ , אך בגט האמינו לשליח.

המביא גט ממדינת הים, ואמר:

א. בפני _____ , אבל לא בפני _____ .

ב. בפני _____ , אבל לא בפני _____ .

ג. בפני נכתב _____ , ובפני נחתם _____ .

ד. בפני נכתב _____ , ובפני נחתם _____ .

בכל המקרים האמורים – הגט _____ ,

כשלא אמר בפני נחתם – פסול, כיון שהגט לא _____ .

כשלא אמר בפני כתב – פסול, כיון שיש חשש שיכשירו קיום שטרות אחרות ע"י _____ .

חכמים נתנו נאמנות רק לשליח לומר בפ"נ ובפ"נ, ולא למישהו אחר.

לכן: אם השליח אמר בפ"נ ואדם אחר שאינו שליח אמר בפ"נ – הגט _____ .

שנים אומרים בפ"נ, ואחד אומר בפ"נ ורק אחד מהם שליח –

לתנא קמא: הגט _____ , כי אין נאמנות למישהו אחר שאינו _____ .

לרבי יהודה: הגט _____ , כי יש _____ שמעידים על הגט

אחד אומר בפני נכתב, ושניים אומרים בפנינו נחתם – הגט _____

כי יש שני _____ על החתימות כמו כל השטרות.

משנה ב

צריך לכתוב בגט את תאריך כתיבתו, הלילה שייך ליום שאחריו.

לכן: נכתב בלילה ונחתם ביום – _____ שהכתיבה והחתימה באותו _____

אבל: נכתב ביום ונחתם בלילה – _____ כי הזמן הכתוב הוא יום לפני _____

ולדעת רבי שמעון: גט מוקדם – _____ , שטר מוקדם – _____ .

מה ההסבר להבדל בין גט לשאר שטרות?

סיבת כתיבת האריך בשאר שטרות – כדי לדעת ממתני הנכסים _____ ,

סיבת כתיבת התאריך בגט -

לתנא קמא: כדי לדעת במדויק ממי התגרשה שלא יחפה על _____
לרבי שמעון: כדי לדעת ממתני אין נכסי מילוג שייכים ל_____.

משנה ג

צריך לכתוב את הגט בכתב המתקיים.

במשנה 5 דוגמאות לחומרי כתיבה, המותרים בשימוש.

1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____

במשנה 2 דוגמאות לחומרי כתיבה האסורים בשימוש

1. _____ 2. _____

צריך לכתוב את הגט על דבר תלוש, ולא על דבר שצריך תלישה.

במשנה 3 דוגמאות לדברים שניתן לכתוב עליהם

1. _____ של זית שנתלש מ_____
2. על _____ של פרה, כשנותן לה את ה_____.
3. על _____ של עבד, כשנותן לה את ה_____.

לשיטת רבי יוסי הגלילי אין לכתוב על: 1. דבר שיש בו _____ 2. _____
ולכן:

אי אפשר לכתוב על עלה של _____, כי הוא מאכל ל_____
אי אפשר לכתוב על קרן של _____ ויד של _____ כי יש בהם רוח _____.

משנה ד

צריך לכתוב את הגט על דבר שאינו מחובר לקרקע.

בגט ישנם שני חלקים:

טופס - הנוסח הקבוע שבכל _____.

תורף - שמות ה_____ וה_____ והזמן.

משנתנו בא להשמיע שלכתחילה אין לכתוב את ה_____ במחובר.

אם כתב את הטופס במחובר, תלש, התם, ונתן -

לתנא קמא: בדיעבד _____ כיון שנהג את התורף ב_____.

לרבי יהודה: אפילו בדיעבד _____, שמא יטעו ויכתבו את התורף ב_____.

רבי יהודה בן בתירא אומר שאין לכתוב את הגט על דבר שאפשר ל_____.

במשנה 2 דוגמאות לדבר המזדייף: 1. נייר _____ . 2. _____ .

חכמים סוברים שהגט באופנים אלו - _____ , כיון שעדי ה _____ הם העיקר,

באיזה אופן חכמים מסכימים שאין לכתוב על דבר המזדייף?

בשאר ה _____ , כיון בהם עדי ה _____ הם העיקר.

משנה ה

מי כותב את הגט? ומה דיניו?

חרש שוטח וקטן - יכולים לכתוב את ה _____ ולא את ה _____ .

אשה - יכולה לכתוב את כל ה _____ , ומקנה אותו ל _____ כדי שהוא יתן לה.

מי אינו מביא את הגט?

חרש שוטח וקטן, כיון שאינם בן _____ , ואינם כשרים ל _____ .

סומא - מכיון שאינו יכול לומר _____ נכתב _____ נחתם.

נכרי - כי אינו בתורת גיטין, אינו יכול להיות _____ .

משנה ו

שליח צריך להיות ראוי לשליחות בקבלת הגט מ _____ ובזמן מסירת הגט ל _____

לכן אם לא היה ראוי לשליחות בזמן קבלת הגט או בזמן מסירתו - פסול.

במשנה הובאו 5 דוגמאות לכך:

1. קטן _____ 2. חרש _____ 3. סומא _____ .

4. שוטח _____ 5. נכרי _____

אם השליח היה ראוי לשליחות בתחילה ובסוף אך לא באמצע - _____ .

במשנה הובאו 3 דוגמאות לכך:

1. פקח _____ וחוזר _____ .

2. פתח _____ וחוזר _____ .

3. שפוי _____ וחוזר _____ .

משנה ז

אשה יכולה להיות שליח להביא גט ולומר בפ"נ ובפ"נ.

אשה יכולה להעיד שאיש מת כדי להתיר את אשתו, חוץ מחמש נשים:

1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____

אך אותם נשים נאמנות להביא גט ולומר בפ"נ ובפ"נ.

מדוע הם נאמנות? כי יש בידם _____ שמוכיח על הגירושין.

אשה יכולה להביא את הגט שקבלה מבעלה ולומר בפ"נ ובפ"נ.

באיזה אופן מדובר?

כאשר הגט חל כשהיא מגיעה _____ ולכן צריכה לומר _____.

אך כאשר הגט חל כבר כשהיא _____, אינה צריכה לומר בפ"נ ובפ"נ.

מסכת גיטין

פרק ג'

משנה א'

גט צריך שיהיה כתוב לשם הבעל ולשם האשה, ולשם גירושין,
גט שנכתב לדוגמא – _____ מכיון שלא נכתב לשם _____
גט שנכתב לגירושין – רק אותו בעל ואתה אשה יכולים _____ בו.
היו לאדם שתי נשים באותו שם – _____ יכול לגרש בו רק את מי שכתב לשמה.

משנה ב'

יש שני חלקים בגט: 1. _____ 2. _____ .
סופר יכול לכתוב _____ גיטין שאין בהם דין לשמה.
בתורף של גט יש 3 פרטים: 1. _____ 2. _____ 3. _____ .
בתוכף של שטר הלוואה יש 4 פרטים: 1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ .
בתוכף של שטר מכירה יש 5 פרטים: 1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____ .
רבי יהודה סובר שאסור לסופר לכתוב טופס של _____ ושל כל ה _____ .
רבי אלעזר סובר שאסור לסופר לכתוב טופס של _____ אך מותר לכתוב של _____ .
הסיבה שבגט אסור לכתוב טופס היא שמא הסופר יכתוב את ה _____ .

משנה ג'

שליח שאיבד את הגט לפני נתינתו לאשה –
כשמצא את הגט לאלתר – _____ , ואין חשש שזה גט של אחר.
כשמצא את הגט לאחר זמן – _____ כי חוששים שזה של מישהו אחר.
אם היה לו סימן בגט או באריזה של הגט – _____ .
כל דבר נשאר ב _____ , ולאדם יש חזקת חי.
לכן: שליח שהביא גט מזקן או _____ – אין חשש שהבעל מת, ונותן לאשה.
ולכן: אשה שנשארה לכהן שנמסע למדינת הים – _____ בתרומה, בחזקת שבעלה חי.
ולכן: אדם ששלח קרבן המאת ממדינת הים – מותר ל _____ , בחזקת שהוא חי.

משנה ד'

למדנו במשנה הקודמת שמעמידים דבר על חזקתו.
המשנה מביאה 3 דוגמאות נוספות לכך:
1. עיר שהקיפוח _____ .
2. ספינה _____ בים.
3. אדם שיצא _____ בדיני נפשות.

בכל אלו מתייחסים אל האנשים בחזקת חי.

אבל אם הורעה החזקה – צריך להחמיר ולדון אותם כ_____ וגם כ_____.

המשנה מביאה 3 דוגמאות לכך:

1. עיר ש_____ מצור.

2. ספינה ש_____ בים.

3. אדם שנגמר דינו ל_____.

בת ישראל לכהן מחמירים כאילו בעלה _____, ולכן _____ לאכול תרומה.

בת כהן לישראל מחמירים כאילו בעלה _____, ולכן _____ לאכול תרומה.

משנה ה'

שליח עושה שליח. ודווקא באופן שאין השליח יכול לסיים שליחותו.

לכן: המביא גט בא"י ואינו צריך לומר בפ"נ ובפ"נ וחלה – _____ למנות שליח במקומו.

(אבל: אם צריך לומר בפ"נ ובפ"נ – אינו יכול לומר לשליח השני, ודינו במשנה ו)

במשנה יש עוד אופן שאין שליח עושה שליח:

כשהבעל אמר לשליח: _____ לי הימנה הפיץ _____.

והסיבה: אין רצונו שיהא _____ ביד אחר.

משנה ו'

המביא גט ממדינת הים וצריך לומר בפ"נ ובפ"נ וחלה –

עושה השליח _____ במקומו, ואומר בפניהם: בפ"נ ובפ"נ,

וממנה שליח לתת את _____ לאשה, והשליח אומר: בית דין אני!

משנה ז'

למדנו במשניות הקודמות שהיוצא להו"ל – דנים אותו בחזקת _____.

במשנה זו אנו לומדים על אופן נוסף:

אדם יכול ל_____ לכהן לוי ועני על מנת שיפריש וימכור בתמורה ל_____,

ואינו צריך לחשוש שהם _____.

משנה ח'

במשנה זו אנו אומרים על הפירות והמעוות שהם ב_____ קיימים.

אדם יכול ל_____ פירות להפריש עליהם _____ ו_____.

אדם יכול להניח _____ לפדות עליהם _____ שני.

ואינו צריך לחשוש שהפירות והמעוות _____.

מסכת גיטין

פרק ד'

משנה א'

אדם השולח על ידי שליח ל _____ - יכול לבטל את הגט לפני _____ .
ביטול הגט צריך להיות אצל _____ או אצל _____ .
ביטול הגט יכול להתבצע על ידי _____ בעצמו או על ידי _____
אם הגט נמסר לאשה - אין הבעל יכול _____ את הגט.

משנה ב'

למדנו במשנה הקודמת שהביטול נעשה אצל _____ או אצל _____ .
בתחילה היה יכול הבעל לבטל בפני _____ .
אך רבן גמליאל הזקן תיקן שלא _____ אלא בפני האשה או השליח,
כיון שיש חשש שהאשה לא תקבל את הודעת הביטול ותחשוב שהיא _____ .
תקנה נוספת שתיקן ר"ג הזקן:
בתחילה: היה כותב בגט רק את שמות האיש ואשה שבמקום _____ הגט.
רג"ה התקין לכתוב גם _____ .

משנה ג'

בתחילה: אלמנה היתה צריכה ל _____ שלא קבלה את כתובתה כדי לנבות מיתומם
רג"ה התקין שבמקום שבועה - תנדור על עצמה דבר מסוים ותבדה את _____ .
בתחילה: לא היו _____ חותמים על הגט.
רג"ה התקין שעדים יחתמו.
בתחילה: אנשים נמנעו _____ לפני שנת _____ .
הלל התקין לכתוב _____ .

משנה ד'

עבד כנעני ש _____ ופדו אותו אחרים, ואדונו התייאש ממנו.
אם פדה לשם עבד - _____ למי שפדה.
אם פדה לשם חירות - _____ , ולדעת רשב"ג - _____ לאדון הקודם.
עבד שנעשה _____ למלוח, ואדונו שחררו - השחרור מפקיע את ה _____ .
ומפני תיקון העולם - המלוח צריך ל _____ את העבד.
מי כותב למלוח שמר על דמו העבד? לת"ק - _____ , לרשב"ג - _____ .

משנה ה'

מי שהציו עבד והציו בן חורין -
לפי בית הלל: עובד את _____ יום אחד ואת _____ יום אחד
לפי בית שמאי: רבו צריך לכתוב לו שמר _____ , בתמורה לשטר _____ על חצי דמיו.

מעם בית שמאי: כדי שיוכל ל_____.
חזרו בית _____ להורות כדברי בית _____!

משנה ו'

המוכר עבד כנעני ל_____ בארץ ישראל או ליהודי ב_____ לארץ - העבד יוצא לחירות.

אין פודים את השבויים _____ משוויים, כדי שהגויים לא ירכו לשכות.

אין מבריחים את ה_____ משוביהם,

מדוע?

לת"ק - כדי לדאוג שהשובים לא יתאכזרו לשבויים _____.

לרשב"ג - כדי לדאוג שהשובים לא יתאכזרו למי שכעת נשאר _____.

אין קונים סת"ם _____ משוויים, כדי שהגויים לא ירכו לגנוב.

משנה ז'

מי שמגרש את אשתו כי יצא עליה שם רע - אינו יכול _____.

הסיבה: שמא _____ לאחר, ואח"כ יתברר שהשם רע אינו נכון, והבעל הראשון ירצה _____ את הגט.

מי שמגרש את אשתו כי נדרה נדר, ואינו רוצה אשה נדרנית -

לת"ק: אינו יכול ל_____ , בכל אופני הנדר.

לר"י: אינו יכול ל_____ , דווקא אם נדרה נדר ש_____ בו _____.

לר"מ: אינו יכול ל_____ , דווקא בנדר שצריך _____.

לר"א: אינו יכול ל_____ , וגזרו כשצריך חקירת _____ מפני נדר שאי"צ _____ חכם.

לריב"ז: אם הבעל נדר שיגרש - יכול ל_____.

משנה ח'

מי שמגרש את אשתו כי היא _____

לר"י: אינו יכול ל_____ , שמא תנשא לאחר ותלד, וירצה הראשון ל_____ את הגט

לחכמים: יכול ל_____.

מי שהתגרשה כי היא אילונית, ונשאר לאחר, וילדה, והתברר שאינה אילונית,

והרי היא תובעת את _____ מן הבעל הראשון.

אומרים לה: _____ יפה לך מ_____.

כי אם מתייחסים אליה בתור מי שאינה אילונית לגבי _____ - צריך לגם לבטל את _____.

משנה ט'

המוכר את עצמו לגוי - אין _____ אותו.

המוכר את בניו לגוי - פודים את הבנים _____ מיתת האב.

המוכר שדה לגוי בארץ ישראל, וישראל חזר וקנה אותה מהגוי - הלוקח צריך להביא _____ ,

למרות שגדלו ברשות _____.

מסכת גיטין

פרק ה

משנה א

דיני גביית חובות:

1. ממוזיק גובים מקרקע _____, שנאמר _____ שדהו.
2. מלווה גובים מקרקע _____, כדי שלא _____ דלת בפני _____.
3. כתובה גובים מקרקע _____, ואין חשש לנעילת _____. לשיטת רבי מאיר: מקרקע _____.

משנה ב

במשנה זו שני כללים בדיני גביה:

1. אין נפרעים מנכסים _____ במקום שיש _____ ואפילו אם הבני חורים היו _____.
2. נפרעים מנכסי _____ רק מ _____, ואין חשש לנעילת דלת, כיון שבדרך כלל הלווה לא _____.

משנה ג

אין נפרעים מנכסים משועבדים לחובות שאין להם _____

במשנה הובאו 4 דוגמאות לכך:

1. גזלן שמכר שדה, ועשתה פירות בידי ה _____.
  2. גזלן שמכר שדה והקרקע הושבחה בידי ה _____.
  3. מזוון ה _____ שהוא מתנאי _____.
  4. מזוון ה _____ שהיא מתנאי _____.
- המוצא מציאה ומוען ש _____ והבעלים מוען ש _____ – לא נשבע.

משנה ד

במשנה זו אנו לומדים על 3 סוגי אחראים על נכסי יתומים:

1. סמכו על אדם, בלי _____ לאפוטרופוס.
  2. אפוטרופוס שהתמנה על ידי _____.
  3. אפוטרופוס שהתמנה על ידי _____.
- אנשים אלו יכולים ל _____ את פירות היתומים.

לגבי שבועה נחלקו תנאים את מי אפשר להשביע:

- לת"ק: אפשר להשביע רק את מי שהתמנה על ידי _____.
- לאבא שאול: אפשר להשביע רק את מי שהתמנה על ידי _____.
- (לגבי אדם שסמכו עליו – לא כתוב במשנה האם נשבע).

היזק שאינו ניכר – לא שמיה היזק, אך העושה כך במזיד – חייב.

במשנה הובאו 4 דוגמאות להיזק שאינו ניכר:

1. _____ את פירותיו המהורים של חבירו.

2. _____ תרומה בהולין של חבירו.

3. _____ יין נסך ביין כשר.

4. _____ קרבן במחשבת חוץ לזמנו.

בכל אלו – מזידין חייבים.

משנה ה

רבי יוחנן בן גודגדה העיד 4 דברים:

1. הרשת שהשיאה אביה, והיא אשת איש גמורה, שיוצאת ב _____

והסיבה שאין צריך את _____ כיון שאפשר לגרש _____ .

2. קמנה יתומה שנשאת ע"י _____ או _____ וקידושיה מדרבנן.

יכולה לאכול _____ שהיא מדרבנן, ואם מתה – בעלה _____ .

3. גזלן אינו צריך להחזיר את ה _____ הגזולה, שהיא בנויה, אלא נותן _____ .

4. חטאת גזולה ולא ידוע ל _____ שהיא גזולה – מכפרת.

משנה ו

הנותן שדה לסיקריקון – אינו גומר בלבו להקנות לו את השדה,

ולכן מי שקונה שדה מסיקריקון – אין קניינו גמור.

הקונה מסיקריקון ואח"כ קנה מהבעלים – מקחו _____ כיון שהבעלים לא התכוון להקנות.

הקונה מהבעלים ואח"כ קנה מסיקריקון – מקחו _____ כיון שהבעלים כבר הסכים.

אבל בי"ד אחר כך תקנו שמשלם לבעלים _____ ממחיר השדה.

כל האמור הוא כאשר אין ל _____ כסף לקנות בחזרה מהסיקריקון.

אך אם לבעלים יש כסף – אין מועיל נתינת _____ לבעלים.

תקנת רבי: שאם השדה לא נקנתה ע"י ה _____ במשך 12 חודש,

כל מי שקונה מהסיקריקון – _____ וצריך לשלם לבעלים _____ .

כל האמור הוא כשאין ישראל מופקרים להריגה,

אבל כשהם מופקרים להריגה – הנותן שדה לסיקריקון גומר בדעתו ל _____ את השדה

הקונה קרקע שבעל יחד לתשלום כתובת אשתו:

קנה את השדה מהבעל ואח"כ מהאשה – מקחו _____ , כי האשה לא הסכימה.

קנה את השדה מהאשה ואח"כ מהבעל – מקחו _____ , כי האשה הסכימה.

משנה ז

בעניני מכירת וקניית מטלטלים – חרש יכול ל _____ וסומכים על כך,
ולשיטת לבן עזאי אפילו אם לא רמזו ביד אלא ב _____ – סומכים על כך.
בענייני מכירת וקניית מטלטלים – קמץ יכול ל _____ או ל _____.

משנה ח

מובאים במשנה 7 דינים שנתקנו מפני דרכי שלום:

1. סדר העולים לתורה: ראשון – _____, שני – _____, שלישי – _____.
2. מקום הנחת עירובי חצירות: בבית שבו היו _____ להניח.
3. סדר מילוי הבורות: לפי הקירבה ל _____.
4. בעלות הצייד: הנתפסים במצודה שייכים ל _____ . ולר"י – זהו _____ מדרבנן
5. מציאת _____ : אסור ליטול מהם. ולר"י – זהו גזל מ _____.
6. מתנות עניים: אסור לקחת פירות שהעני _____ מן העץ לארץ. ולר"י – _____ מדרבנן.
7. מתנות עניים: לא מונעים מ _____ לקחת לקט שכחה ופאה.

משנה ט

במשנה זו יש עוד 4 דינים שנתקנו מפני דרכי שלום.

- מותר להשאיל לאשה החשודה על השביעית: 1. _____ . 2. _____ . 3. _____ . 4. _____ .
אסור לעזור לה: 1. _____ . 2. _____ .
- מותר להשאיל לאשה החשודה על מעשרות וטומאה: 1. _____ . 2. _____ . 3. _____ . 4. _____ .
מותר לעזור לה: 1. _____ . 2. _____ . 3. _____ .
אסור לעזור לה: 1. _____ , כי המים הכשירו לקבל טומאה.
מותר לאחל הצלחה ל _____ שעובד בשביעית, ואסור לאחל ל _____ .
מותר לשאול בשלום _____ .

מסכת גיטין

פרק ו

הקדמה:

יש שני סוגים של יחידים בגט: 1. שליח להולכה. 2. שליח לקבלה.

שליח להולכה – עושה את תפקידו של ה_____.

שליח לקבלה – עושה את תפקידה של ה_____.

אשה יכולה לעשות שליח להולכה.

משנה א

מינוי שליח להולכה הוא בלשונות: 1. _____ 2. _____.

מינוי שליח לקבלה הוא בלשון: _____, ולרשב"ג גם בלשון: _____.

בעל יכול לומר לשליח לקבלה שיהיה בתפקיד של _____.

משנה ב

שליח לקבלה שקיבל גט וקרע אותו צריך להביא עדים:

1. שהאשה מינתה או לשליח _____.

2. שהוא _____ ו _____ את הגט.

לעדויות האלו ניתן להשתמש בארבעת העדים או בשני העדים _____ או בשני העדים _____.

נערה מאורסה לא יצאה מרשות _____, מי מקבל את גיטה?

לת"ק: או _____ או _____, לר"י רק _____.

קטנה – _____ יכולה להתגרש, אם אינה יכולה _____ את הגט.

משנה ג

קטן אינו יכול למנות שליח.

ולכן: קטנה שמינתה שליח ל _____ – מגורשת רק כאשר הגט יגיע _____.

אבל אם האבא מינה שליח לקבלה – היא מגורשת כאשר הגט הגיע _____.

האומר לשליח: תן גט במקום פלוני, הוא מקפיד על ה _____.

ולכן: אם השליח נתן במקום אחר – הגט _____.

האומר לשליח: תן גט לאשתי, והיא נמצאת במקום פלוני, הבעל _____ מקפיד על המקום,

ולכן: אם השליח נתן במקום אחר – הגט _____.

אשה שאמרה לשליח: קבל גט במקום פלוני,

לת"ק היא מקפידה על _____, ולכן: אם השליח קיבל במקום אחר – הגט _____.

ולדעת רבי אליעזר: האשה _____ מקפידה על המקום, ולכן: אם השליח יקבל במקום אחר – הגט _____.

אשה שאמרה לשליח: הבא לי גט ממקום פלוני, אינה _____ על המקום,

ולכן: אם השליח קיבל במקום אחר – הגט _____.

משנה ד

אשה שאמרה לשליח: הבא לי גיטי – מינתה אותו שליח ל_____.

והיא מגורשת רק כאשר יגיע הגט ל_____, ולכן עד אז אוכלת _____.

אבל אשה שאמרה לשליח: קבל לי גיטי – מינתה אותו לשליח ל_____.

והיא מגורשת כאשר הגט יגיע ל_____, ולכן רק עד אז אוכלת ב _____.

אם אמרה לשליח: קבל לי גיטי במקום פלוני – מינתה אותו לשליח ל_____.

והיא מגורשת רק כאשר הגט יגיע לשליח ב_____, ולכן עד אז אוכלת ב _____.

שהרי אם יקבל את הגט במקום אחר – לא תהיה _____.

אך שיטת רבי אליעזר במשנה ג' שאם יקבל את הגט במקום אחר – הגט _____.

ולכן מיד כשהשליח יצא לדרך היא _____ בתרומה.

משנה ה

יש שלושה לשונות שאם הבעל אמר אותם – כותבים גט.

1. כתבו _____ ותנו לאשתי. 2. _____ . 3. כתבו _____ ותנו לה.

יש ארבע לשונות שאם הבעל אומר אותם – אין כותבים על גט.

1. _____ . 2. _____ . 3. עשו לה _____ . 4. עשו לה _____ .

יש שלושה אנשים במצב מסוכן שאם אמרו כתבו גט לאשתי – כותבים גט.

1. היוצא _____ . 2. _____ . 3. היוצא _____ . ולר"ש שזורי גם _____ .

משנה ו

מי שמושלך בבור ואמר: כל _____ את קולי יכתוב גט לאשתי – כותבים גט.

בריא שאמר: _____ גט לאשתי ולא אמר _____ – לא כותבים גט.

מכיון שלא התכוין שיתנו אלא _____ עליה.

ואם מוכח שהתכוין שיתנו – הרי זה _____ ,

דוגמא: אמר _____ גט לאשתי, ו _____ לראש הגג והפיל את _____ .

אבל אם לא הפיל את עצמו אלא _____ דחפה אותו – אין זה גט.

משנה ז

מי כותב את הגט?

אם אמר ל_____ תנו - כותבים ונותנים _____.

וכן אם אמר ל_____ כתבו ותנו - כותבים ונותנים _____.

אמר ל_____ תנו - נחלקו תנאים אם צריכים לכתוב בעצמם:

לרבי מאיר: יכולים _____ לאחרים ל_____ ל_____ ול_____ כי הם בית דין.

וכך אמר רבי הנינא בשם רבי עקיבא כשהיה ב_____.

לרבי יוסי: צריכים לכתוב לחתום ולתת _____.

אמר ל_____ : כתבו - אחד _____ ושנים _____ והשאר _____

אבל אם אמר לעשרה: כולכם כתבו - אחד _____ וכולם _____.

ואם אחד מהם לא התם - הגט _____.

מסכת גיטין

פרק ז

משנה א

כלל: דברי קורדייקום - אינם נחשבים לכלום.

ולכן: קורדייקום שאמר לכתוב גט - _____ .

ולכן: בריא שאמר לכתוב, ואחזו קורדייקום ואמר לא לכתוב - _____ .

מי שהשתתק - חוששים שאין דעתו מיושבת.

ולכן: בודקים אותו _____ פעמים, ואם עונה לענין - _____ גט על פיו.

משנה ב

למדנו בסוף פרק ו' ששליח צריך לעשות את שליחותו בעצמו ולכתוב את הגט.

מי שאמר לכתוב גט לאשתו, והשליח ציוה אחרים לעשות - הגט _____ .

הבעל המגרש צריך לומר לסופר: _____ ולעדים: _____ .

משנה ג

כלל: אין גט הל לאחר מיתת הבעל.

ולכן: אם אמר לשונות שמשמעותם שגט יהול רק כאשר ימות - הגט _____ .

במשנה הובאו לכך 3 דוגמאות:

1. זה גיטך אם _____ . 2. זה גיטך אם מתי _____ זה. 3. זה גיטך _____

אבל אם אמר לשונות שמשמעותם שגט יהול כבר מחיים - הגט _____ .

במשנה הובאו לכך 2 דוגמאות:

1. זה גיטך מ _____ אם מתי. 2. זה גיטך מ _____ אם מתי.

ויש לשונות שהוא בספק אם כוונתו מחיים או לאחר מיתה.

במשנה מובא דוגמא:

זה גיטך מ _____ ו _____ מיתה.

ולכן אם אמר בלשון זה ומת - חולצת על הצד ש _____ גט, ולא מתייבמת על הצד ש _____ כשר.

חולה שאמר לאשתו: זה גיטך מ _____ אם מתי מ _____ זה, והתרפא, וחלה, ומת.

צריך לעשות אומדנא האם מיתתו קשורה ל _____ הראשונה או השניה,

אם מיתתו היא בגלל מחלתו _____ - הגט _____ .

אם מיתתו היא רק בגלל מחלתו _____ - הגט _____ .

משנה ד

מה הדין של אשה שקבלה גט מבעלה ואמר לה: זה גיטך מ _____ אם מתי?
אסורה ל _____ עם בעלה אלא בפני _____.

מי יהיו העדים? אפילו _____ או _____ אך לא שפחתה.

ממתי חלים הגירושים כשאומר: זה גיטך מהיום אם מתי ומתי?

לרבי יהודה: רק סמוך ל _____, ולכן עד אז היא _____ גמורה.

לרבי יוסי: יש ספק ממתי חלים הגירושים, ולכן נחשבת _____ ו _____ מגורשת.

משנה ה

כלל: מי שנותן גט לאשה על תנאי – היא מגורשת משעת הנתינה אם קיימה את התנאי.

ולכן: אמר הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי מאתיים זוז – _____ מיד אם נתן.

אם אמר שצריכה לקיים את התנאי בתוך 30 יום – מגורשת רק אם _____ תוך 30 יום.

אם אמר: על מנת שתתני לי את המעיל שלי, ונאבד המעיל ונתנה דמים:

לת"ק: _____ מגורשת, כי צריכה לתת דוקא את _____ . לרשב"ג: יכולה לתת את _____.

משנה ו

במשנה זו נלמד על תנאי שמוגבל לזמן.

אמר: הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא – צריכה לשמש לפחות _____.

אמר הרי זה גיטך על מנת שתניקי את בני – צריכה להניק לפחות _____.

בתוך כמה זמן צריכה להניק?

לת"ק: בתוך _____ שנים מלידת התינוק. לר"י: בתוך _____ חודש מלידת התינוק.

אם הניקה לאחר זמנים אלו – _____ גט.

מת הבן לפני שהניקה או מת האב לפני ש _____ – הגט _____.

כי אין מטרתו אלא לדאוג ל _____ או ל _____.

אמר: הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא שנתיים – צריכה לשמש _____.

אמר: הרי זה גיטך על מנת שתניקי את בני שנתיים – צריכה להניק _____.

אם מת ה _____ או ה _____ ולא קיימה את התנאי,

אם אמר את התנאי בהקפדה – הגט _____.

ואם אמר את התנאי שלא בהקפדה – לת"ק: הגט _____, לרשב"ג: הגט _____.

לשיטת רשב"ג יש כלל: כל עכבה בקיום התנאי שלא נגרמת מצד _____ – הגט _____.

משנה ז

- ניתן לעשות תנאי שיגיע למקום מסוים, לדוגמא: הרי זה גיטך אם אניע ל _____ .
- ניתן לעשות תנאי שיגיע בתוך זמן מסוים, לדוגמא: הרי זה גיטך אם לא אניע לגליל תוך _____ יום.
- ניתן לעשות תנאי שתלוי בפעולה מסויימת, לדוגמא: הרי זה גיטך אם לא אעבור מכנגד _____ 30 יום.

משנה ח

יש שני אופנים בתנאי:

- א. שהגט יחול רק לאחר קיום התנאי.
- ב. שהגט יחול בשעת קיום התנאי.
- ולכן: אם אמר _____ - כוונת שהגט יחול משעת _____ .
- לכן: האומר הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חודש ומת - הגט _____
- אבל אם אמר הרי זה גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חודש ומת - הגט _____ .

משנה ט

- בעל שאומר לשניים: אם לא באתי מכאן ועד יום חודש, כתבו גט ותנו לאשתי.
- יכולים לכתוב רק _____ י"ב חודש.
- ואם כתבו ב _____ י"ב חודש - הגט פסול, ואפילו שנתנו _____ י"ב חודש.
- בעל שאמר לשניים: כתבו גט ותנו לאשתי, אם לא באתי מכאן ועד י"ב חודש,
- באופן זה שאמר את הכתיבה לפני הזמן נחלקו תנאים:
- אם כתבו בתוך י"ב חודש - לת"ק: הגט _____ , לר"י: הגט _____ .
- באופנים הנ"ל, אם כתבו לאחר י"ב חודש, ונתנו לאחר י"ב חודש, והבעל מת.
- אם נתינת הגט היתה לפני שמת - הגט _____ כי התגרשה כחיי _____ .
- אם נתינת הגט היתה לאחר שמת - הגט _____ , כי אין גט לאחר _____ .
- אם לא ידוע מתי היתה נתינת הגט - היא _____ מגורשת.